

Forslag til forespørgselsdebat om nødvendigheden af indførelse af sejlerkort med krav om besiddelse af et duelighedsbevis og nødvendigt sikkerhedsudstyr i forbindelse med sejlads selv i mindre både, og om de initiativer, der skal til for at sætte gang i arbejdet hermed?

(Medlem af Inatsisartut Andreas Uldum, Demokraterne)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Boliger, Infrastruktur og Trafik)

Sikkerhed til søs er et emne, der ligger Naalakkersuisut meget på sinde, og Naalakkersuisut synes, det er nødvendigt med øget fokus på området. Naalakkersuisut ser derfor frem til en frugtbar dialog med Inatsisartut inden det afgøres, hvilke initiativer, der skal søsættes.

Tiderne i Grønland har ændret sig. Det er ikke længere almindeligt, at viden om sikker og forsvarlig sejlads, bliver ført fra én generation og videre til den næste – fra forældre til børn. Grundlæggende viden om opførsel på havet samt brug af fornødent sikkerhedsudstyr er ikke en selvfølge, hvis man ikke er opvokset med sejlads som en del af dagligdagen. Dette betyder, at der til stadighed er en del ulykker, hvor mindre fartøjer er involveret, herunder flere med dødelig udgang. Denne udvikling skal stoppes, og derfor bør man sikre, at nutidens unge samt kommende generationer modtager viden på området. Naalakkersuisut støtter derfor en ide, der tager udgangspunkt i at kombinere nuværende initiativer, der primært har været baseret på oplysningskampagner, med ny lovgivning på området.

Det skal understreges, at søfartsområdet og herunder al lovgivning om sikkerhed til søs samt skibes sikkerhedsudstyr, er et dansk myndighedsområde. Der er allerede fornøden lovgivning for større erhvervsskibe samt for passagersejlads, men det er Naalakkersuisuts opfattelse, at der mangler regulering for mindre skibe – inklusiv lystfartøjer.

Det er afgørende betydning, at sejlerkortet tilpasses de grønlandske forhold. Det betyder, at man ved erhvervelsen af sejlerkortet opnår en øget grundlæggende, teoretisk viden om sejlads i Grønland. Herved øges sikkerhed for alle, der færdes til søs. Det er således målet, at alle, der ønsker at føre en båd, skal være i besiddelse af et sejlerkort. Dette skal naturligvis ske med en passende implementeringsperiode, så alle kan nå at tage uddannelsen.

Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at de nuværende uddannelser (herunder duelighedsbeviset) ikke opfylder forventningerne til et sejlerkort for sejlads i grønlandske farvande. Det vil derfor være nødvendigt at få tilrettelagt en relevant uddannelse senere i processen.

Naalakkersuisut er enig med forslagsstiller i, at tiden er moden til, at der stilles yderligere krav til sikkerhedsudstyret ombord på mindre fartøjer. Ingen stiller i dag spørgsmålstegn ved, at der er sikkerhedsseler og airbags, når man køber en bil. På samme måde bør basalt sikkerhedsudstyr indgå, når man køber en båd.

Forslaget medfører dog en række problemstillinger, som vil skulle løses, inden en ordning kan træde i kraft:

- Skal besiddelse af et sejlerkort være obligatorisk og derved fremvises f.eks. ved køb af egen båd?
- Skal der være en nedre og øvre aldersgrænse for, hvornår man kan besidde et sejlerkort?
- I hvilket regi skal uddannelsen udbydes og vil fjernundervisning kunne opfylde behovet de fleste steder?
- Skal det være lovpligtigt, at en båd skal sælges med sikkerhedsudstyr?
- Kan man forestille sig, at kontrolforpligtelsen kan udlægges til en vifte af myndigheder; herunder Politiet i Grønland, Grønlands Kommando samt de lokale jagtbetjente?

Skulle der i Inatsisartut være en positiv stemning for at gå videre med initiativet, vil Naalakkersuisut på baggrund af debatten tage kontakt til den danske regering for at få gennemført relevant lovgivning.

Med disse ord overlader jeg debatten til Inatsisartut.